Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 94/57/EF

22. november 1994

om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed

(EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens direktiv 97/58/EF af 26. september 1997	L 274	8	7.10.1997
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/105/EF af 19. december 2001	L 19	9	22.1.2002

▼B

RÅDETS DIREKTIV 94/57/EF

22. november 1994

om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

I resolutionen af 8. juni 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs opstillede Rådet som mål at udtage alle skibe, som ikke overholder standarderne, fra Fællesskabets farvande, og lagde særlig vægt på en fællesskabsindsats med henblik på at sikre effektiv og ensartet anvendelse af internationale regler ved at udarbejde fælles standarder for klassifikationsselskaber ([4]);

sikkerhed og forebyggelse af forurening til søs kan fremmes effektivt ved streng anvendelse af internationale konventioner, kodekser og resolutioner, samtidig med at den frie udveksling af tjenesteydelser fremmes;

flag- og havnestaterne har ansvar for tilsynet med, at skibene er i overensstemmelse med de ensartede internationale standarder for sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs;

medlemsstaterne er ansvarlige for udstedelse af internationale certifikater vedrørende sikkerhed og forurening i henhold til konventioner såsom SOLAS 74, lastelinjekonventionen fra 66 og MARPOL 73/78 samt for gennemførelsen af bestemmelserne i disse konventioner;

i henhold til disse konventioner kan alle medlemsstater i varierende omfang bemyndige tekniske organisationer til at foretage certificering af en sådan overensstemmelse, ligesom de kan overdrage udstedelsen af de relevante sikkerhedscertifikater til disse;

på verdensplan findes der et større antal klassifikationsselskaber, der ikke sikrer en fyldestgørende gennemførelse af reglerne eller en tilstrækkelig pålidelighed, når de handler på de nationale myndigheders vegne, fordi de ikke har de nødvendige strukturer og erfaringer, som man kan have tillid til, og som sætter dem i stand til at udføre deres opgaver på et højt professionelt niveau;

målet at fastsætte passende standarder for klassifikationsselskaber kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler individuelt, men kan bedre gennemføres på fællesskabsplan;

det er hensigtsmæssigt at gribe ind ved hjælp af et rådsdirektiv, hvori der fastsættes minimumskrav til godkendelse af organisationerne, medens selve godkendelsen, midlerne til håndhævelse af reglerne og gennemførelsen af direktivet overlades til medlemsstaterne;

de europæiske standarder EN 45004 og EN 29001 tillige med IACS-standarderne (International Association of Classification Societies)

([1]) EFT nr. C 167 af 18. 6. 1993, s. 13.
([2]) EFT nr. C 34 af 2. 2. 1994, s. 14.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse afgivet den 9. marts 1994 (EFT nr. C 91 af 28. 3. 1994, s. 9), Rådets fælles holdning af 19. september 1994 (EFT nr. C 301 af 27. 10. 1994, s. 75) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. november 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
([4]) EFT nr. C 271 af 7. 10. 1993, s. 1.

▼B

udgør en tilstrækkelig garanti for kvaliteten af organisationernes præstationer;

udstedelsen af radiosikkerhedscertifikatet for lastskibe kan overdrages til private organer, som har tilstrækkelig sagkundskab og kvalificeret personale;

organisationer, der ønsker at blive godkendt i forhold til dette direktiv, skal tilstille medlemsstaterne fuldstændige oplysninger om og dokumentation for, at de opfylder minimumskravene, og medlemsstaterne skal give Kommissionen og de andre medlemsstater meddelelse om, hvilke organisationer de har godkendt;

organisationer, der ikke opfylder minimumsantal af og -tonnage for klassede skibe og minimumsantal af fuldtidsbeskæftigede skibsinspektører i bilaget, men som opfylder alle de øvrige krav, kan af Kommissionen godkendes for tre år; godkendelsen af sådanne organisationer bør forlænges efter perioden på tre år, forudsat at de fortsat opfylder de samme krav; godkendelsen for tre år gælder kun medlemsstater, der har indgivet en anmodning herom, og kun den periode;

etableringen af det fælles marked indebærer fri udveksling af tjenesteydelser, hvorfor de organistioner, der opfylder et sæt af fælles krav, som sikrer deres professionalisme og pålidelighed, vil få ret til at udføre deres tjenesteydelser inden for Fællesskabet, forudsat at en medlemsstat har besluttet at overdrage sådanne lovpligtige opgaver; en sådan medlemsstat kan dog på objektivt og gennemskueligt grundlag begrænse antallet af de organisationer, der autoriseres, så det svarer til dens behov, under forudsætning af at Kommissionen udøver kontrol efter udvalgsprocedurerne;

princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i forbindelse med inspektion og syn af skibe kan gennemføres gradvist, men ikke ud over den fastsatte frist;

det er nødvendigt, at de nationale myndigheder inddrages nærmere i skibssyn og udstedelse af de relevante certifikater, så der sikres fuld overensstemmelse med de internationale sikkerhedsregler, selv i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har overdraget det til organisationer uden for deres administration at udføre visse lovpligtige opgaver; der bør derfor etableres et tæt samarbejdsforhold mellem myndighederne og organisationerne, hvilket kan kræve, at organisationen har en lokal repræsentant i den medlemsstat, på hvis vegne den udfører sine opgaver;

der bør nedsættes et forskriftsudvalg, der skal bistå Kommissionen i dens bestræbelser for at sikre en effektiv anvendelse af de bestående standarder for sikkerhed til søs og for miljøbeskyttelse, idet der tages hensyn til de nationale ratifikationsprocedurer;

Kommissionen skal handle i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 13, med henblik på at følge udviklingen i internationale fora og ajourføre minimumskravene;

på grundlag af de af medlemsstaterne i henhold til artikel 11 meddelte oplysninger om effektiviteten hos de organisationer, der arbejder på deres vegne, træffer Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 13 afgørelse om, hvorvidt den vil anmode medlemsstaterne om at tilbagekalde godkendelsen af de organisationer, som ikke længere opfylder de fælles minimumskrav;

medlemsstaterne skal dog fortsat have muligheden for selv at kunne suspendere deres godkendelse af en organisation som følge af alvorlig fare for sikkerhed eller miljø; Kommissionen træffer i overensstemmelse med den ovenfor omhandlede procedure hurtigt afgørelse om, hvorvidt det er nødvendigt at underkende en sådan national foranstaltning;

medlemsstaterne bør med regelmæssige mellemrum vurdere effektiviteten hos de organisationer, der arbejder på dens vegne, og forsyne Kommissionen og alle de øvrige medlemsstater med præcise oplysninger herom;

medlemsstaterne anmodes i deres egenskab af havnemyndigheder om at fremme sikkerhed og forureningsforebyggelse i Fællesskabets farvande

▼B

gennem prioriteret inspektion af skibe med certifikater fra organisationer, der ikke opfylder de fælles krav, hvorved det sikres, at skibe, der fører tredjelandes flag, ikke behandles gunstigere;

den procedure, i henhold til hvilken udvalget træffer afgørelse, bør være procedure III A i artikel 2 i Rådets afgørelse 87/373/EØF ([1]);

klassifikationsselskaberne skal ajourføre og håndhæve deres tekniske standarder med henblik på at harmonisere sikkerhedsreglerne og sikre en ensartet gennemførelse af de internationale regler inden for Fællesskabet;

på nuværende tidspunkt findes der ingen ensartede internationale standarder, som alle skibe skal opfylde i bygningsfasen og i hele deres levetid, for så vidt angår skrog, maskineri samt el- og betjeningsinstallationer; sådanne standarder kan fastlægges i overensstemmelse med anerkendte klassifikationsselskabers regler eller med ækvivalente standarder, som de nationale myndigheder skal vedtage i overensstemmelse med proceduren i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ([2]), som ændret —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv fastlægger visse foranstaltninger, der skal følges af medlemsstaterne og de organisationer, der er beskæftiget med inspektion, syn og certificering af skibe med henblik på at efterkomme de internationale konventioner om sikkerheden til søs og om forebyggelse af havforurening, samtidig med at den frie udveksling af tjenesteydelser fremmes. Denne proces omfatter udformning og gennemførelse af sikkerhedskrav til skrog, maskineri samt el-installationer og kontrolsystemer for skibe, der falder ind under de internationale konventioners anvendelsesområde.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) »skib«, et skib, der falder ind under de internationale konventioners anvendelsesområde

▼M2

b) »skib, der fører en medlemsstats flag«, et skib, der er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag i overensstemmelse med dens lovgivning. Skibe, der ikke svarer til denne definition, sidestilles med skibe, der fører et tredjelands flag

c) »inspektion og syn«, inspektion og syn, som obligatorisk skal udføres i henhold til de internationale konventioner

d) »internationale konventioner«, den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen (Solas), den internationale konvention af 1966 om lastelinjer og den internationale konvention af 1973/1978 om forebyggelse af forurening fra skibe, tillige med protokoller hertil og ændringer heraf, samt de dertil hørende koder af bindende karakter i alle medlemsstater, der var gældende den 19. december 2001

▼B

e) »organisation«, et klassifikationsselskab eller et andet privat organ, der for en myndighed udfører opgaver vedrørende vurdering af skibes sikkerhed

f) »anerkendt organisation«, en organisation, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 4

([1]) EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.
([2]) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er ændret ved direktiv 94/10/EF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).

▼B

g) »autorisation«, handling, hvorved en medlemsstat meddeler autorisation eller overdrager beføjelser til en anerkendt organisation

h) »certifikat«, et certifikat, der er udstedt af en medlemsstat eller på dennes vegne i overensstemmelse med de internationale konventioner

▼M2

i) »klassecertifikat«, et af et klassifikationsselskab udstedt dokument, hvorved det certificeres, at et skib konstruktions- og maskinmæssigt er egnet til en bestemt anvendelse eller drift i overensstemmelse med de regler og bestemmelser, som selskabet har fastlagt og offentliggjort

j) »radiosikkerhedscertifikat for lastskibe«, et certifikat, der er indført ved det ændrede Solas 74/78 radioreglement, som er vedtaget af IMO

▼B

k) »hjemsted«, det sted, hvor en organisation har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sit hovedkontor eller sin hovedvirksomhed.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne skal til opfyldelse af deres ansvar og forpligtelser i henhold til de internationale konventioner drage omsorg for, at deres myndigheder er i stand til effektivt at håndhæve bestemmelserne i de internationale konventioner, især med hensyn til inspektion og syn af skibe og udstedelse af certifikater og undtagelsescertifikater. ►M2 Medlemsstaterne handler i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i bilaget samt bilaget til IMO-resolution A.847 (20) om retningslinjer for flagstaternes gennemførelse af IMO-instrumenter. ◄

2. Hvis en medlemsstat efter stk. 1 med hensyn til skibe, der sejler under dens flag, beslutter

i) at bemyndige organisationer til helt eller delvis at udføre inspektion og syn i tilknytning til udstedelse af certifikater i overensstemmelse med artikel 14, og eventuelt at udstede eller forny de dertil knyttede certifikater, eller

ii) at overlade det til organisationer helt eller delvis at udføre de under i) nævnte inspektioner og syn

må den kun overdrage disse opgaver til godkendte organisationer.

De kompetente myndigheder godkender i alle sådanne tilfælde den første udstedelse af undtagelsescertifikat.

Udstedelsen af radiosikkerhedscertifikatet for lastskibe kan dog overdrages til et privat organ, som en myndighed har godkendt og som har tilstrækkelig sagkundskab og kvalificeret personale til på myndighedens vegne at udføre nærmere bestemte opgaver vedrørende vurdering af sikkerheden inden for radiokommunikation.

3. Denne artikel vedrører ikke certificering af specifikke dele af skibsudrustningen.

▼M2

Artikel 4

1. Medlemsstater, der ønsker at meddele autorisation til en organisation, som endnu ikke er anerkendt, indgiver anmodning om anerkendelse til Kommissionen ledsaget af fuldstændige oplysninger om og dokumentation for overholdelse af kravene i bilaget samt om kravet om og forpligtelsen til at overholde bestemmelserne i artikel 15, stk. 2, 4 og 5. Kommissionen foretager sammen med de medlemsstater, der har indgivet en anmodning, en vurdering af de organisationer, den har modtaget anerkendelsesanmodning om, for at verificere, at organisationerne opfylder og forpligter sig til at opfylde ovennævnte krav. En afgørelse om anerkendelse skal tage hensyn til organisationens tidligere resultater hvad angår sikkerhed og forureningsforebyggelse, som nævnt i artikel 9. Anerkendelsen udstedes af Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 7, stk. 2.

▼M2

2. Medlemsstaterne kan indgive særlige anmodninger til Kommissionen om begrænset anerkendelse for en treårig periode af organisationer, der opfylder alle kravene i bilaget, undtagen dem, der er nævnt i punkt 2 og 3 i afsnit A. Disse særlige anmodninger behandles efter proceduren i stk. 1 med den undtagelse, at de krav i bilaget, hvis overholdelse vurderes som led i den kontrol, Kommissionen foretager sammen med den pågældende medlemsstat, ikke omfatter kravene i punkt 2 og 3 i afsnit A. Sådanne tidsbegrænsede anerkendelser gælder kun den eller de medlemsstater, som har indgivet en anmodning om anerkendelse.

3. Alle de organisationer, som anerkendes, overvåges nøje af det udvalg, der er oprettet i henhold til artikel 7, navnlig overvåges de organisationer, der er nævnt i stk. 2, med henblik på eventuelt at træffe afgørelse om en forlængelse af den tidsbegrænsede anerkendelse. For sidstnævnte organisationers vedkommende tages der i forbindelse med en afgørelse om forlængelse ikke hensyn til kravene i punkt 2 og 3 i bilagets afsnit A, men derimod til resultaterne af organisationens arbejde med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse, jf. artikel 9, stk. 2. Enhver afgørelse om forlængelse af en tidsbegrænset anerkendelse skal angive eventuelle betingelser for forlængelsen.

4. Kommissionen udarbejder og ajourfører en liste over anerkendte organisationer i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3. Listen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. De organisationer, som den 22. januar 2002 allerede er anerkendt på grundlag af dette direktiv, er fortsat anerkendt. Det kræves dog af disse organisationer, at de overholder de nye bestemmelser i nærværende direktiv, hvilket vurderes i forbindelse med de første vurderinger, der er nævnt i artikel 11.

▼B

Artikel 5

▼M2

1. Ved anvendelsen af artikel 3, stk. 2, må en medlemsstat i princippet ikke nægte at bemyndige en af de anerkendte organisationer til at udføre sådanne opgaver, jf. dog stk. 3, samt artikel 6 og 11. Medlemsstaten kan dog begrænse antallet af organisationer, der bemyndiges, så det svarer til dens behov, forudsat at det sker på et gennemskueligt og objektivt grundlag. Kommissionen vedtager efter anmodning fra en medlemsstat passende foranstaltninger efter proceduren i artikel 7.

---

3. Inden en medlemsstat accepterer, at en anerkendt organisation med hjemsted i et tredjeland udfører de i artikel 3 nævnte opgaver eller dele heraf, kan den forlange, at det pågældende tredjeland på basis af gensidighed giver anerkendte organisationer, der har hjemsted inden for Fællesskabet, tilsvarende behandling. Fællesskabet kan desuden forlange, at et tredjeland, hvori en anerkendt organisation er beliggende, på basis af gensidighed giver anerkendte organisationer, som er beliggende i Fællesskabet, tilsvarende behandling.

▼B

Artikel 6

1. Medlemsstater, som beslutter at handle som beskrevet i artikel 3, stk. 2, etablerer et samarbejdsforhold mellem deres egne myndigheder og de organisationer, der handler på deres vegne.

▼M2

2. Samarbejdsforholdet reguleres i en formel, skriftlig og ikke-diskriminerende aftale eller en tilsvarende retligt bindende ordning, hvori det fastlægges, hvilke særlige opgaver og funktioner organisationerne skal varetage, og som mindst skal omfatte:

a) bestemmelserne i tillæg II til IMO-resolution A.739 (18) om retningslinjer for autorisation af organisationer, der handler på myndighedernes vegne, under hensyntagen til bilaget, tillæggene og

▼M2

vedføjede dokumenter til IMO MSC/cirkulære 710 og MEPC/cirkulære 307 om model til aftale om autorisation af anerkendte organisationer, der handler på myndighedernes vegne

b) følgende bestemmelser vedrørende erstatningsansvar:

i) hvis en myndighed ved en endelig retsafgørelse eller som led i en voldgiftsafgørelse pålægges ansvaret for tab, herunder tingsskade, personskade eller dødsfald i forbindelse med en skadegørende handling samt pålægges at betale erstatning til de skadelidte, og det godtgøres for retten, at dette skyldes en forsætlig handling eller undladelse eller grov uagtsomhed fra den anerkendte organisations side eller fra dens organer, ansatte, befuldmægtigede eller andre, som handler på den anerkendte organisations vegne, har myndigheden ret til at kræve erstatningen betalt af den anerkendte organisation i det omfang nævnte tab, skade, personskade eller dødsfald ifølge retsafgørelsen er forårsaget af den anerkendte organisation

ii) hvis en myndighed ved en endelig retsafgørelse eller som led i en voldgiftsafgørelse pålægges ansvaret for personskade eller dødsfald i forbindelse med en skadegørende handling samt pålægges at betale erstatning til skadelidte, og det godtgøres for retten, at dette skyldes en uagtsom eller uforsvarlig handling eller undladelse fra den anerkendte organisations side eller fra dens ansatte, befuldmægtigede eller andre, som handler på den anerkendte organisations vegne, har myndigheden ret til at kræve erstatningen betalt af den anerkendte organisation i det omfang, nævnte personskade eller dødsfald ifølge retsafgørelsen er forårsaget af den anerkendte organisation; medlemsstaterne kan begrænse det beløb, som den anerkendte organisation maksimalt skal betale, idet det maksimale beløb dog skal være på mindst 4 mio. EUR

iii) hvis en myndighed ved en endelig retsafgørelse eller som led i en voldgiftsafgørelse pålægges ansvaret for tab, herunder tingsskade, i forbindelse med en skadegørende handling samt pålægges at betale erstatning til skadelidte, og det godtgøres for retten, at dette skyldes en uagtsom eller uforsvarlig handling eller undladelse fra den anerkendte organisations side eller fra dens ansatte, befuldmægtigede eller andre, som handler på den anerkendte organisations vegne, har myndigheden ret til at kræve erstatningen betalt af den anerkendte organisation i det omfang, tabet eller skaden ifølge retsafgørelsen er forårsaget af den anerkendte organisation; medlemsstaterne kan begrænse det beløb, som den anerkendte organisation maksimalt skal betale, idet det maksimale beløb dog skal være på mindst 2 mio. EUR

c) bestemmelser om, at myndighederne eller et eksternt uvildigt organ, som er udpeget af myndighederne, skal foretage regelmæssig kontrol af det arbejde, organisationerne udfører på myndighedernes vegne, som omhandlet i artikel 11, stk. 1

d) muligheden for at foretage stikprøveinspektion og detaljeret inspektion af skibe

e) bestemmelser om, at organisationerne indberetter væsentlige oplysninger om deres klasserede flåde, ændringer, suspensioner og tilbagetrækning fra klasse som omhandlet i artikel 15, stk. 3.

▼B

3. I aftalen eller den tilsvarende retligt bindende ordning kan det kræves, at den anerkendte organisation har en lokal afdeling på den medlemsstats område, på hvis vegne den udfører de i artikel 3 omhandlede opgaver. Det vil være tilstrækkeligt, at den lokale afdeling har retlig status som juridisk person i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning, og at den pågældende medlemsstats retsinstanser er kompetente.

4. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen præcise oplysninger om det samarbejdsforhold, der er etableret i henhold til denne artikel. Kommissionen underretter herefter de øvrige medlemsstater derom.

▼M2

5. Kommissionen forelægger senest den 22. juli 2006 Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om de økonomiske virkninger for de berørte parter af den ansvarsordning, der er omhandlet i denne artikel, og navnlig dens virkninger for de anerkendte organisationers finansielle ligevægt.

Rapporten udarbejdes i samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder og de berørte parter, navnlig de anerkendte organisationer. Kommissionen fremlægger på grundlag af denne evaluering om nødvendigt et forslag til ændring af dette direktiv, navnlig med hensyn til ansvarsprincippet og det maksimale ansvar.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dens artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

▼B

Artikel 8

▼M2

1. Direktivet kan, hvis dets anvendelsesområde ikke udvides, ændres efter proceduren i artikel 7, stk. 2, med henblik på:

— at indarbejde senere, ikrafttrådte ændringer til de internationale konventioner, protokoller, koder samt resolutioner i relation hertil, jf. artikel 2, litra d), artikel 3, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, i direktivet

— at ajourføre kravene i bilaget, navnlig på baggrund af de relevante IMO-afgørelser

— at ændre de beløb, der er nævnt i artikel 6, stk. 2, litra b), nr. ii) og iii).

▼B

2. Når der vedtages nye instrumenter eller protokoller til de konventioner, der er omhandlet i artikel 2, litra d), fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen og under hensyntagen til medlemsstaternes parlamentariske procedurer og de relevnte procedurer inden for IMO, de nærmere regler for ratificering af disse nye instrumenter eller protokoller, idet det påser, at reglerne anvendes ensartet og samtidig i medlemsstaterne.

▼M2

Artikel 9

1. Anerkendelse af organisationer, jf. artikel 4, som ikke længere opfylder kravene i bilaget, eller som ikke lever op til de i stk. 2 nævnte resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse, tilbagekaldes. Anerkendelsens tilbagekaldelse besluttes af Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 7, stk. 2, efter at den pågældende organisation har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger.

2. Når Kommissionen forbereder sine udkast til afgørelse om tilbagekaldelse af en anerkendelse som omhandlet i stk. 1, tager den hensyn til resultatet af de vurderinger af de anerkendte organisationer, der er omhandlet i artikel 11, samt organisationernes resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse målt for alle de skibe, de har i klasse, uafhængigt af skibenes flag.

Organisationernes resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse afledes af oplysninger i henhold til Paris-aftalememorandummet om havnestatskontrol og/eller lignende ordninger. Andre angivelser kan afledes af en analyse af ulykker, hvori skibe, der er klasserede af de anerkendte organisationer, har været involveret.

▼M2

De beretninger, som medlemsstaterne har udarbejdet på grundlag af artikel 12, tages også i betragtning med henblik på at vurdere organisationernes resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse.

Det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 7, fastlægger de kriterier, der skal følges, når der på grundlag af de i dette stykke nævnte oplysninger træffes afgørelse om, hvorvidt de resultater, der er opnået af en organisation, der handler på en flagstats vegne, kan betragtes som en uacceptabel fare for sikkerheden og miljøet.

Udkast til afgørelse om tilbagekaldelse af anerkendelsen forelægges udvalget af Kommissionen på dennes initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

Artikel 10

1. Uanset kravene i bilaget kan en medlemsstat beslutte at suspendere en autorisation, hvis den skønner, at en anerkendt organisation ikke længere kan være autoriseret til at udføre de i artikel 3 beskrevne opgaver på medlemsstatens vegne, efter følgende procedure:

a) medlemsstaten giver straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om sin afgørelse, som skal være behørigt begrundet

b) Kommissionen undersøger, om suspensionen er berettiget på grund af alvorlig fare for sikkerhed eller miljø

c) efter proceduren i artikel 7, stk. 2, meddeler Kommissionen den pågældende medlemsstat, om dens afgørelse om at suspendere bemyndigelsen er berettiget på grund af alvorlig fare for sikkerhed eller miljø, og anmoder medlemsstaten om at tilbagekalde suspensionen, hvis denne ikke anses for at være berettiget.

2. Når Kommissionen mener, at en anerkendt organisations resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse forringes, uden at dette dog berettiger til tilbagekaldelse af anerkendelsen på grundlag af kriterierne i artikel 9, stk. 2, kan den beslutte at underrette den anerkendte organisation herom og anmode den om at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at forbedre sine resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse og informere medlemsstaterne herom. Hvis den anerkendte organisation ikke giver Kommissionen et passende svar, eller hvis Kommissionen mener, at de foranstaltninger, den anerkendte organisation har truffet, ikke har forbedret dens resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 7, stk. 2, beslutte at suspendere anerkendelsen af organisationen i et år, efter at den pågældende organisation har haft mulighed for at indgive sine bemærkninger. I denne periode må den anerkendte organisation ikke udstede eller forny certifikater til skibe, der fører medlemsstaternes flag, mens certifikater, der tidligere er blevet udstedt eller fornyet af organisationen, forbliver gyldige.

3. Proceduren i stk. 2 finder også anvendelse, når Kommissionen er i besiddelse af bevis for, at en anerkendt organisation ikke har overholdt bestemmelserne i artikel 15, stk. 3, 4 eller 5.

4. Et år efter, at Kommissionen har suspenderet en organisations anerkendelse, vurderer Kommissionen, om de i stk. 2 og 3 nævnte mangler, som medførte suspension, er afhjulpet. Hvis sådanne mangler stadig foreligger, tilbagekaldes anerkendelsen efter proceduren i artikel 7, stk. 2.

Artikel 11

1. Hver medlemsstat skal sikre sig, at anerkendte organisationer, der i henhold til artikel 3, stk. 2, handler på dens vegne, rent faktisk udfører de i nævnte artikel omhandlede opgaver til dens kompetente myndigheders tilfredshed.

2. Hver medlemsstat udfører denne opgave mindst hvert andet år og tilstiller de øvrige medlemsstater og Kommissionen en beretning om

▼M2

resultatet af denne kontrol senest den 31. marts i året efter de år, hvor kontrollen har fundet sted.

3. Alle anerkendte organisationer tages regelmæssigt og mindst hvert andet år op til vurdering af Kommissionen sammen med den medlemsstat, der indgav den relevante anmodning om anerkendelse, for at verificere, at de opfylder kravene i bilaget. Ved udvælgelsen af de organisationer, der skal vurderes, skal Kommissionen være særlig opmærksom på organisationens resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse, ulykkesdata og de beretninger, som medlemsstaterne har udarbejdet i overensstemmelse med artikel 12. Vurderingen kan omfatte et besøg på organisationens regionale filialer samt stikprøvekontrol af skibe med henblik på kontrol af organisationens resultater. I sådanne tilfælde underretter Kommissionen i givet fald de medlemsstater, hvor den lokale filial er beliggende. Kommissionen aflægger rapport til medlemsstaterne om resultatet af vurderingen.

4. Alle anerkendte organisationer skal hvert år fremlægge resultaterne af deres evaluering af kvalitetsstyringssystemet for det i henhold til artikel 7 nedsatte udvalg.

Artikel 12

Når medlemsstaterne udøver deres inspektionsrettigheder og -forpligtelser som havnestater, foretager de en indberetning til Kommissionen og andre medlemsstater og orienterer den pågældende flagstat, hvis det konstateres, at et skib, som ikke opfylder de relevante krav i de internationale konventioner, har fået udstedt et gyldigt certifikat af organisationer, der handler på en flagstats vegne, eller hvis et skib, der fører et gyldigt klassecertifikat, udviser mangler vedrørende forhold, der er omfattet af certifikatet. Der foretages i henhold til denne artikel kun indberetning i tilfælde, hvor et skib udgør en alvorlig fare for sikkerheden og miljøet, eller hvor organisationerne påviseligt har udvist uagtsom adfærd i særlig grad. Den pågældende anerkendte organisation underrettes om sagen, når den første inspektion finder sted, således at den straks kan træffe hensigtsmæssige opfølgningsforanstaltninger.

▼B

Artikel 14

1. Hver medlemsstat drager omsorg for, at et skib, der fører medlemsstatens flag, er bygget og vedligeholdes i overensstemmelse med de krav til skrog, maskineri samt elinstallationer og kontrolsystemer, der stilles af en anerkendt organisation.

2. En medlemsstat kan beslutte at anvende regler, som den anser for ækvivalente med en anerkendt organisations regler, men kun på betingelse af, at den straks giver meddelse herom til de øvrige medlemsstater og til Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i direktiv 83/189/EØF, og at hverken Kommissionen eller andre medlemsstater gør indsigelser imod reglerne, og det ikke efter proceduren i ►M2 artikel 7, stk. 2 ◄ konstateres, at disse regler ikke er ækvivalente.

Artikel 15

▼M2

1. De anerkendte organisationer rådfører sig regelmæssigt med hinanden med henblik på at sikre ækvivalens mellem deres tekniske standarder og anvendelsen af disse, jf. bestemmelserne i IMO-resolution A.847 (20) om retningslinjer med henblik på at bistå flagstaterne ved anvendelsen af IMO-instrumenter. Organisationerne aflægger regelmæssigt beretning til Kommissionen om væsentlige fremskridt i forbindelse med standarderne.

▼B

2. De godkendte organisationer skal udvise villighed til at samarbejde med havnestaters kontrolmyndigheder, når et af dem klasset skib er

▼B

berørt og navnligt, når det gælder om at få korrigeret indberettede mangler eller andre unøjagtigheder.

▼M2

3. De anerkendte organisationer stiller alle relevante oplysninger til rådighed for myndighederne i alle de medlemsstater, der har givet dem en af de autorisationer, der er omhandlet i artikel 3, og for Kommissionen om deres klasserede flåde, overførsler, ændringer, suspensioner og tilbagetrækning fra klasse uanset skibets flag. Oplysninger om overførsler, ændringer, suspensioner og tilbagetrækning fra klasse, herunder oplysninger om alle forsømte syn, forsømte henstillinger, klassebetingelser, driftsbetingelser eller driftsrestriktioner, som er udstedt imod deres klasserede fartøjer — uanset fartøjets flag — meddeles også til Sirenac-informationssystemet for havnestatskontrol og offentliggøres på de pågældende anerkendte organisationers eventuelle Internet-hjemmesider.

4. De anerkendte organisationer udsteder ikke certifikater til et skib, uanset skibets flag, der er sat i lavere klasse, eller for hvilket klassen ændres af sikkerhedsmæssige årsager, før flagstatens myndigheder har fået mulighed for inden for en rimelig tidsfrist at udtale sig, og afgør først derefter, om en indgående inspektion er påkrævet.

5. Hvis der sker en klasseoverførsel fra en anerkendt organisation til en anden, skal den afgivende organisation informere den modtagende organisation om alle forsømte syn, alle forsømte henstillinger, klassebetingelser, driftsbetingelser eller driftsrestriktioner, der er udstedt mod fartøjet. Ved overførslen skal den afgivende organisation give den modtagende organisation fuldstændige historiske sagsoplysninger vedrørende fartøjet. Den modtagende organisation kan kun udstede certifikater til skibet, efter at alle forsømte syn er blevet afsluttet med tilfredsstillende resultat, og alle forsømte henstillinger eller klassebetingelser, der tidligere er blevet udstedt mod fartøjet, er blevet opfyldt som angivet af den afgivende organisation. Den modtagende organisation skal, før certifikaterne udstedes, meddele den afgivende organisation certifikaternes udstedelsesdato og bekræfte dato, sted og trufne foranstaltninger for tilfredsstillende udførelse af hvert enkelt forsømt syn, forsømt henstilling og forsømt klassebetingelse. De anerkendte organisationer samarbejder for at gennemføre bestemmelserne i dette stykke korrekt.

▼B

Artikel 16

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1995.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen alle nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

▼M2

4. Desuden skal Kommissionen regelmæssigt informere Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i gennemførelsen af direktivet i medlemsstaterne.

▼B

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG

MINIMUMSKRAV TIL DE I ARTIKEL 3 OMHANDLEDE ORGANISATIONER

▼M2

A. GENERELLE MINIMUMSKRAV

1. Den anerkendte organisation skal kunne dokumentere omfattende erfaring med vurdering af udformning og bygning af handelsskibe.

2. Organisationen skal kunne opvise en klasset flåde bestående af mindst 1 000 søgående skibe (på over 100 BRT), der tilsammen udgør mindst 5 mio. BRT.

3. Organisationen skal beskæftige et teknisk personale, der står i et rimeligt forhold til antallet af klasserede skibe. Som minimum er det nødvendigt med 100 fuldtidsbeskæftigede skibsinspektører for at kunne opfylde kravene i punkt 2.

4. Organisationen skal have omfattende regler og forskrifter for udformning, bygning og periodisk syn af handelsskibe, og disse regler og forskrifter skal være offentliggjort og løbende ajourføres og forbedres gennem forsknings- og udviklingsprogrammer.

5. Organisationen skal hvert år offentliggøre sit skibsregister eller føre skibsregisteret i en database, der er tilgængelig for offentligheden.

6. Organisationen må ikke være kontrolleret af redere eller værfter eller af andre med kommerciel interesse i fremstilling, udstyring, reparation eller drift af skibe. Organisationen må ikke i væsentlig grad være indtægtsmæssigt afhængig af en enkelt erhvervsvirksomhed. Den anerkendte organisation må ikke udføre lovbestemte opgaver, hvis den er identisk med eller har erhvervsmæssig, personlig eller familiemæssig tilknytning til et skibs ejer eller reder. Dette uforenelighedsprincip finder ligeledes anvendelse på de inspektører, der er ansat af den anerkendte organisation.

7. Organisationen udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget til IMO-resolution A.789 (19) om specifikationer for tilsyns- og certificeringsfunktioner, der udføres af anerkendte organer på myndighedernes vegne, i den udstrækning de finder anvendelse på dette direktivs anvendelsesområde.

B. SPECIFIKKE MINIMUMSKRAV

▼B

1. Organisationen disponerer over:

   a) et betydeligt teknisk, ledelsesmæssigt, støttemæssigt og forskningsmæssigt personale, der står i et rimeligt forhold til opgaverne og til antallet af klassede skibe, og som ligeledes kan opstille og efterleve duelighedsregler og -forskrifter

   b) et verdensomspændende net af eget teknisk personale eller andre anerkendte organisationers særlige tekniske personale.

2. Organisationen følger et sæt etiske regler.

3. Organisationen ledes og administreres på en sådan måde, at de oplysninger, som en medlemsstats myndigheder har brug for, behandles fortroligt.

▼M2

4. Organisationen er indstillet på at give myndighederne, Kommissionen og de berørte parter alle relevante oplysninger.

5. Organisationens ledelse har defineret og dokumenteret sin politik, sine mål og sin forpligtelse med hensyn til kvalitet, og den har sikret, at politikken er blevet forstået og gennemført og opretholdes på alle niveauer i organisationen. Organisationens politik skal henvise til mål og indikatorer for sikkerheds- og forebyggelsespolitik.

6. Organisationen har udviklet og gennemført og opretholder et effektivt internt kvalitetsstyringssystem, der er baseret på relevante dele af de internationalt anerkendte kvalitetsstandarder, og som er i overensstemmelse med EN 45004 (inspektionsorganer) og med EN 29001, som fortolket i IACS' Quality System Certification Scheme Requirements (krav

▼M2

til en ordning for certificering af kvalitetsstyringssystemer), og som bl.a. sikrer:

a) at organisationens regler og forskrifter opstilles og vedligeholdes på en systematisk måde

b) at organisationens regler og forskrifter følges, og at der foreligger et internt system til at måle tjenesteydelsens kvalitet i forhold til disse regler og forskrifter

c) at kravene til det lovbestemte arbejde, som organisationen er autoriseret til at udføre, opfyldes, og at der foreligger et internt system til at måle kvaliteten af tjenesteydelsen hvad angår overholdelse af de internationale konventioner

d) at ansvar og beføjelser for og de indbyrdes relationer mellem de medarbejdere, der har indflydelse på kvaliteten af organisationens tjenesteydelser, er defineret og dokumenteret

e) at alt arbejde udføres under kontrollerede forhold

f) at der er etableret en kontrolordning, der sikrer overvågning af de handlinger og det arbejde, der udføres af skibsinspektører samt det tekniske og administrative personale, der er direkte ansat af organisationen

g) at kravene til det lovbestemte arbejde, som organisationen er autoriseret til at udføre, udelukkende gennemføres af dets særligt uddannede skibsinspektører eller af andre anerkendte organisationers særligt uddannede skibsinspektører; de særlige skibsinspektører skal under alle omstændigheder have indgående kendskab til den særlige skibstype, hvor de udfører det lovbestemte arbejde for så vidt angår den særlige undersøgelse, der skal gennemføres, og til de relevante gældende krav

h) at der anvendes en ordning med uddannelse af skibsinspektører og løbende ajourføring af deres kundskaber

i) at der løbende foretages registreringer, der viser, at de krævede standarder er opfyldt på de punkter, som de udførte tjenesteydelser omfatter, samt at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt

j) at der til stadighed findes et omfattende system af planlagt og dokumenteret intern kontrol af de kvalitetsrelaterede aktiviteter i alle organisationens afdelinger

k) at de lovbestemte syn og inspektioner, der kræves i det harmoniserede system for syn og certificering, som organisationen er autoriseret til at udføre, foretages i henhold til bestemmelsen i bilaget og bilag til IMO-resolution A.746 (18) om retningslinjer for syn i henhold til det harmoniserede system for syn og certificering

l) at der etableres klare og direkte linjer hvad angår ansvar og kontrol mellem selskabets hovedkontor og dets regionale kontorer og mellem de anerkendte organisationer og deres inspektører.

7. Organisationen skal udvise evne til

a) at udvikle og ajourføre et komplet og fyldestgørende sæt af egne regler og forskrifter vedrørende skrog, maskineri og el- og kontrolinstallationer, som kvalitetsmæssigt er på højde med internationalt anerkendte standarder, og på grundlag af hvilke der kan udstedes certifikater i henhold til den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen og sikkerhedscertifikater for passagerskibe (med hensyn til skibets konstruktion og de vigtigste maskinanlæg om bord på skibet) og lastelinjecertifikater (med hensyn til skibets styrke)

b) at udføre alle de inspektioner og syn, der i henhold til de internationale konventioner kræves for udstedelse af certifikater, herunder de nødvendige midler til — ved hjælp af kvalificeret, fagligt uddannet personale og i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag til IMO-resolution A.788 (19) om retningslinjer for myndighedernes gennemførelse af den internationale kodeks for sikker skibsdrift (ISM)-koden) — at vurdere anvendelsen og opretholdelsen af både det landbaserede og det på skibene anvendte sikkerhedsstyringssystem, som skal omfattes af de pågældende certifikater.

▼B

8. Organisationens kvalitetsstyringssystem skal certificeres af en uafhængig kontrolinstans, der er godkendt af myndighederne i det land, hvor organisationen har sit hjemsted.

▼M2

9. Organisationen giver repræsentanter for myndighederne og andre berørte parter mulighed for at deltage i udarbejdelsen af dens regler og/eller forskrifter.